

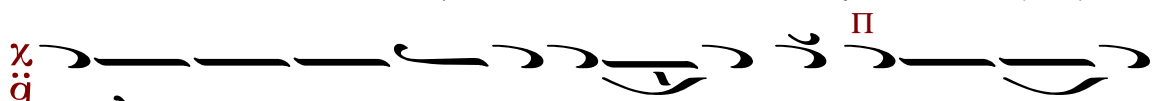
09-07-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ Δ΄

09-07-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου
Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Ἦχος ᾠ Γα

Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νο σεν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νο σεν ο νο μα τι

Κυ ρι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκια Πέμπτης εἰς τὸ Θεός Κύριος.

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἡ Γα

Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχηταις ψυχαις ἡμῶν

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δ' Δι

Κα νο να πιστεως και ει κο να πρα ο
 τητος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
 δει ξε σε τη ποι μνη σου η των πραγ μα
 των α λη θει α δι α του το εκ τη σω
 τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω χει
 α τα πλου σι α Πα τερ Ι ε ρα ρ χα Νι κο
 λα ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω
 θη ναι τας ψυ χας η μω ων

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος. Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν
 ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε
 Παρθέने, μόνη ἄγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ
 ἀπαύστως σε, ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

09-07-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ Δ'

Ἦχος Δ' Δι

Ἦχος Δ' Δι

Τον Λο γον του Πα τρος Χρι στον τον Θε

ον η μων εκ σου σαρκω θεν τα ε γνω μεν

Θε ο το ο κε Παρ θε νε μο νη α γνη μο

νη ευ λο ο γη με νη δι ο α πα αυ

στως Σε α νυ μνουν τες με γα λυ νο με

ε εν

Πέμπτη πρωΐ.

Ἦχος δ' . Μετὰ τὴν α' Σπυρολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικά

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταχὺ προκατάλαβε

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς σου Χριστέ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμψας τὸν κόσμον. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν
ἕτερα Καθίσματα Ἀποστολικά
ᾠχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε

Εἰς πᾶσαν διέδραμεν, ὑμῶν ὁ φθόγγος τὴν γῆν, καὶ πλάνης ἐμώρανε, σοφίαν ἄσοφον, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, εἵλκυσε τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ἔδειξε δὲ τοῖς πᾶσι, σωτηρίας τὴν τρίβον· διὸ νῦν ἐπαξίως, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Στιχ. **Ο**ἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς μαθητάς σου Σωτήρ, τῷ κόσμῳ ἀνέδειξας, καθοδηγῶν δι' αὐτῶν, τὰ ἔθνη πρὸς γνῶσίν σου· λόγων γὰρ ταῖς ἀκτῖσι, κατεφώτισαν πάντας, σπóρον τῆς εὐσεβείας, κατασπείραντες ὄντως. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Επάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου μοι ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω προστάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, λύτρωσαι Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στήσον ἐκ δεξιῶν με, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου
ᾠχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ταχὺ προκατάλαβε, πάτερ Νικόλαε, καὶ σῶσον τοὺς δούλους σου, ἐπερχομένων ἡμῖν, κινδύνων καὶ θλίψεων· ἔχεις γὰρ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ Θεὸν παρρησίαν· πάρεσο οὖν ἐν τάχει, τοῖς πιστῶς σε καλοῦσι, τὴν σὴν νῦν προστασίαν, καὶ σκέπην δωρούμενος.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

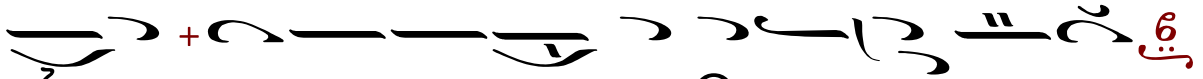
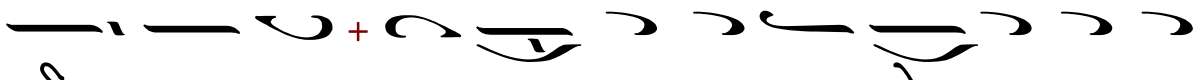
Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἄξιως, μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

^π_χ

0 τι παντων υ παρχεις των ποι η

μα των υ περ τε ε ρα α νυ μνειν σε α

ξι ως ουκ ευ πορουντες Θε ο το ο κε

δω ρε αν αι του μεν σε ε λε η σον η

μας

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

Ὡδὴ α΄.

Ἦχος δ΄.

Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ θεῖα, τοῦ Παρακλήτου ὄργανα, καθυφηγούμενα, τούτου ταῖς θείαις πάντοτε πνοαῖς, ἐμελώδησαν μέλος ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς σωτήριον, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν κλίνῃ, τῆς ῥαθυμίας κείμενον, καὶ τῇ πρὸς θάνατον, τῆς ἁμαρτίας νόσῳ τὴν ψυχὴν, χαλεπῶς ἐκτηκόμενον, ἐπισκοπῆς με ἔνδοξοι, Χριστοῦ αὐτόπται ἀξιώσατε.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ λόγῳ, τὴν ἀλογίαν λύσαντες, ἐθνῶν Ἀπόστολοι, τὴν ἐξ ἀλόγων πράξεων δεινῶς, σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, φωταγωγήσατε Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν δι' ἡμᾶς ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερος κανὼν τοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου

Ὡδὴ α' .

Ἦχος δ'

Τριστάτας κραταιούς,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, κληρωσάμενος μάκαρ,
καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, πληρούμενος αἰεί,
πᾶσαν λύπην ἀπέλασον, δέομαι ἐκ τῆς ψυχῆς
μου, ὅπως χαίρων δοξάζω σε, ἱερώτατε Πάτερ
Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐτέθης ἀρετῶν, ὑψηλῶν ἐν λυχνία, ὥσπερ
λύχνος δαδουχῶν, καρδίας τῶν πιστῶν, Ἱεράρχα
Νικόλαε· ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, φωτοβόλοις
πρεσβείαις σου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος
ἀπέλασον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, νῦν τὸ πέλαγος
πλέων, πειρασμῶν παντοδαπῶν, πληρούμενον
σοφέ, ἐπὶ σὲ καταφεύγω βοῶν· Εὐροιμί σε
κυβερνήτην, εἰς γαλήνην μετάγοντα, τὸ
κλυδώνιον θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀκοίμητον ἀγνή, κεκτημένη πρεσβείαν,
κατακοίμησον ἡμῶν, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἱεραῖς
μεσιτείαις σου, θείαν καὶ σωτηριώδη,
δωρουμένη ἐγρήγορσιν, πρὸς Θεοῦ θελημάτων
ἐκπλήρῳσιν.

Κανὼν τοῦ Μηναίου

Ὡδὴ α΄. ᾠχος α΄

Ὡδὴν ἐπινίκιον

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει
Παγκράτιε, ἐδρασμῶ τῶν λόγων σου,
στηριζομένη αἰεί, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ, τὴν
μνήμην σήμερον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ἐνιζομένην, ταυτότητι
φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας, τῆς ἀθεΐας
ἀχλύν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς, λαοὺς
ἐφώτισας.

Δόξα...

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων,
καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον,
κακοπιστίας αὐχμῶ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς,
διὰ τῆς πίστεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης,
φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε
Δέσποινα, δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς
ἐθεάσαντο.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄

Ὁ Εἰρμός

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ μοι ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν πόλιν σου ὁ Θεός, τῶν λογικῶν σου ποταμῶν ῥεύματα, τῶν μαθητῶν Δέσποτα, ἁγιαστικῶς κατευφραίνουσι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολίται τῶν οὐρανῶν, συλλειτουργοὶ τῶν νοερῶν Τάξεων, πανευκλεεῖς Ἀπόστολοι, πάσης ἡμᾶς θλίψεως ῥύσασθε.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στερεώσας Χριστέ, τοὺς λογικούς σου οὐρανοὺς στήριξον, τούτων εὐχαῖς ἐν πέτρᾳ με, σοῦ τῶν θελημάτων, ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς μήτηρ σε δυσωπεῖ, σὺν τῷ χορῷ τῶν
Μαθητῶν Κύριε, ἡ σὲ ἀγνῶς τέξασα, δώρησαι
ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου

Ὡδὴ γ' . Ἦχος δ'

Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥομφαία ὥφθης, πολεμίους ἐχθροὺς κατασφάπτουσα, ὧν συντήρησον ἡμᾶς, τῆς ἐπηρείας ἀπήμονας, πράττοντας Νικόλαε, τὸ θεῖον βούλημα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν συντριβὴν μου, τῆς ψυχῆς Ἱεράρχα θεράπευσον, ὃ συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ, τὰς πανουργίας καὶ ἔνεδρα, ὅπως ὡς προστάτην μου, πίστει γεραίρω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ καταλύσας, τῆς Ἀρτέμιδος ἄψυχα ξόανα, τοῦ νοός μου ἐμπαθῇ, ἰνδάλματα ἐξαφάνισον, θείαις μεσιτείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ προστασίαν, Παναγία Παρθένε κεκτήμεθα, μεταποίησον ἡμῶν, εἰς χαρμονὴν τὴν κατήφειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι, γεννώσης θάνατον.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἦχος α'

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τμητικῷ σου λογῷ ἔτεμες, δυσφημίας Ὅσιε ἄκανθαν, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνομέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Δόξα...

Κεῦος εὐρὼν σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ κορυφαῖος μαθητής, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθεΐας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Κὲ τὴν νεφέλην τὴν ὀλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Εἶτα ψάλλεται

Ὁ Εἰρμός τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ μηναίου

Ἰχθὺς α'

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὑδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Ἰηχος ὁ Πα

[illegible]

εις το θελημα σου Χριστε ε ο θε

ος ο εφ υ δα των ου ρα νω ων

στε ρε ω ω σας τον δευ τε ρον και +

ε δρασας εν τοις υ δασι την γην Παν το

Κάθισμα

Ἦχος δ΄ . Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, Ἱερὲ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτοις παρίστασαι, νῦν τῷ Κυρίῳ, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

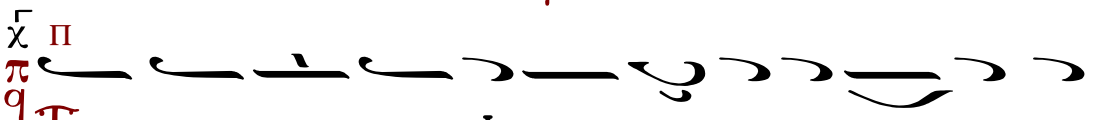
Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος α΄ . Ὁ Εἰρμὸς

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ· Τὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα, Δόξα σοι.

Ἦχος ὧ Πα

Τον προ φη την Ι ω ναν εκ μι μου με νος

βο ω την ζω ην μου α γα θε Ε λευ

θε ρω σον φθο ρας και σω σο ον με Σω τηρ

— ∪ ∩ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪
του κο σμου κρα ζον τα δο ο ζα α σοι οι οι

∪ ∪
οι

Κοντάκιον

Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Εν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχοι

Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος ὡς βᾶθρον,

Ἀθλήσεως ἡγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.

Παγκράτιος δ' ἐνάτη δῶμ' ἔδρακε

παγκρατέοντος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀνδρέας καὶ Πρόβος
πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος α'.

Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον,

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι
Στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοί, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος 4 Πα

Ἀι νοι μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου μεν τον Κυ ρι ον
Ὅν φριτ του σιν αγ γε λοι και πα σαι στρα
τι αι ὡς κτι στην και Κυ ρι ον υ μνει τε Ι ε
ρεις δο ξα σα τε παι δες ευ λο γει τε λα
οι οι οι και υ πε ρυ ψου τε εις παν τας τους αι

ω να α ας

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ἦχος α'

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

Στίχος α' χ^M π^q Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον π^q και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου χ^M Δ ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου Δ

Δ π Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι α φθο

ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π^q την ον τως Θε

π ο το κον Σε με γα λυ νο μεν π^q

Στίχος β' χ^M π^q π Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^πι δου γαρ α
 πο του νυν ^πμα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^Δ
^Π^Δ την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ειειμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δα συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δτην α δι α φθο
 ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κου σαν ^πτην ον τως Θε
^Πο το κον ^ΝΣε με γα λυ νο μεν ^Π^π
 Σπύχος γ' ^π^χ^Μ ^ΠΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^πκαι το ε λε ος αυ του ^χ^Δ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

αυ τον

την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ειειμ και εν δο ζο τε ε ραν α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον Σε με γα λυ νο μεν

Στίχος δ' ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φανους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

τεκουσαν την οντως Θεο τοκον Σε μεγαλυ
 νομεν
 Στίχος στ' **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η
 μων τω Α βρα αμ και τω σπερματι αυτου
 ε ως αι ω νος
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου
 βειμ και εν δο ξο τε ραν α συ γ κρι τως των
 Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο γον τεκουσαν την οντως Θεο τοκον Σε με

^N ^Π
 γα λυ νο μεν ^π_q

Ὡδὴ θ', τοῦ μηναίου
 Ἦχος α'
 Ὁ Εἰρμός

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν
 φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν σκηνην
 τὴν ἔμψυχον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν
 πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις
 τιμήσωμεν».

^χ ^Π ^Δ
^π_q Τὴν ζω ο δο χον πη γη ην την α εν
^Π
 να ον ^Δ τὴν φω το φο ρον λυ χνι ι αν της
^π_q χα ριτος τον να ον τον α γιον ^Δ Τὴν σκη
^π_q νην την α χραν τον τχ ς ρα νς και της
 γης τη πλα τυ τε ε ραν ^Δ τὴν Θε ο το
^N ^π_q κον οι πιστοι με γα λυ υ νο ο μεν

ΑΙΩΝ ΕΣΤΙΝ

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα

$\frac{7}{\pi 9}$ Ἀ ξι ον ε σ τ ι ν ὡ ς α λ η θ ῶ ς Δ μα κα ρ ι
ζ ει ν σε τ η ν Θε ο το κ ο ν τ η ν α ει μα κα ρ ι
στο ν και πα να μ ω μ η τ ο ν $\pi 9$ και μ η τε ρ α τ ο υ Θε
ου η μ ω ν $\pi 9$ τ η ν τι μι ὡ τε ρ α ν τ ω ν Χε
ρου βι μ Δ και εν δο ξ ο τε ρ α ν α συ γ κ ρι ι τ ω ς
τ ω ν Σε ρ α φι μ Δ τ η ν α δι α φ θ ο ρ ω ς Θε ο ν
Λο γ ο ν τε κ ο υ σ α ν Δ τ η ν ο ν τ ω ς Θε ο το κ ο ν
 $\frac{3}{\pi 9}$ σε με γ α λ υ υ νο ο με $\frac{7}{\pi 9}$ εν

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος γ΄. Φῶς ἀναλλοίωτον

Πέτρος ἡ πίστεως πέτρα, Παγκράτιε κραταιὰν σε, κρηπίδα Μάρτυς καὶ βάσιν, καθίστησιν, Ἐκκλησίας, μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποίμνην, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἀγαρ ἀβλαβῇ.

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Πέμπτῃ:
Ἦχος β΄. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἁγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἁγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἁχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν
ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ
Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη,
ἀνέδειξε Θεοτόκον.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη παῶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Ἀποστολικά

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Ἀποστολικά.

Ἦχος δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορόν, Πνεύματι ἁγίῳ
ἐφώτισας Χριστέ, καὶ ἡμῶν τὸν ρύπον τῆς
ἁμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Γ'τος

Γ' B
6 λ' Των Α πο στο λων τον χο ρον Πνευ μα
τι Α γι ω ε φω τι σας Χρι στε και η
μων τον ρυ πον της α μαρ τι ας δι αυ των
α πο πλυ νον ο Θε ος και ε λε η σον η
μας

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς

δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμος.

⁶λ **Τ**ους α γραμματους Μαθη τας το Πνευ
³μα το Α γι ον ^Δπαι δευ τας α νε δει ξε Χρι
⁶στε ε ο Θε ος ^λκαι τη πο λυ φθο ογγω αρ
³μο νι α των γλωσ σων ^Δτην πλα νην κα τηρ
⁶γη σεν ω ως παν το δυ ναμος

Μαρτυρικὸν, ᾠχος δ'

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τίμιος ὁ θάνατος, τῶν Ἀγίων σου Κύριε·

ξίφεσι γὰρ καὶ πυρί, καὶ φύχει συντετριμμένοι,
ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ,
ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν, ὑπέμειναν
καὶ ἔλαβον, παρὰ σοῦ Σωτὴρ τὸ μέγα ἔλεος.

Τι μι ος ο θα να τος των Α γι ι ων
σου Κυ ρι ε ξι φε σι γαρ και πυ ρι και ψυ υ
χει συν τε τριμ με ε νοι ε ξε χε αν το αι αι μα
αυ των ελ πι δα ε χον τες εις σε α πο
λα βειν του κα μα του τον μι σθον υ πε μει
ναν και ε λα α βον πα ρα σου Σω τη ρ το με
γα ε λε ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Ἦχος δ'

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^πχ^Μ ^Β ^Γ
⁶λ **Η** μο ο νη α γνη και α χραν τος Παρ
^Ν ^Π ⁶λ
 θενος η Θε ον α φρασ τως κυ η σα α σα
^πρ ^γ ^Δ
 πρε σβευ ε του σω θη ναι τας ψυ χα
^χ ^Γ ^Δ
 ας η μω ω ων

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος Δ΄

Κα νο να πιστεως και ει κο να πρα ο
τητος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
δει ξε σε τη ποι μνη σου η των πραγ μα
των α λη θει α δι α του το εκ τη σω
τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω χει
α τα πλου σι α Πα τερ Ι ε ραρχα Νι κο
λα ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω
θη ναι τας ψυ χας ημων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου,

Ἦχος δ΄.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων
ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες
Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δ΄

Ἦχος Β
Ὅ

τι παντων υ παρχεις τωνποι η

μα των υ περ τε ε ρα α νυμνειν σε α

ξι ως ουκ ευ πορουντες Θε ο το ο κε

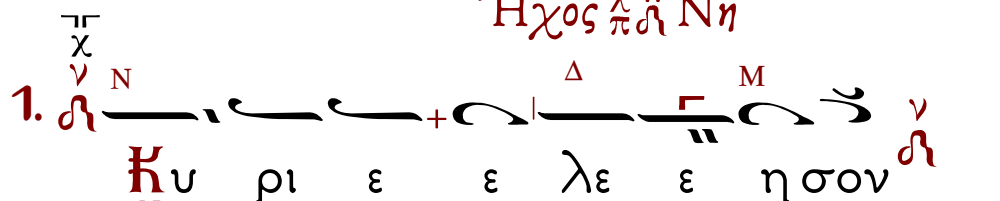
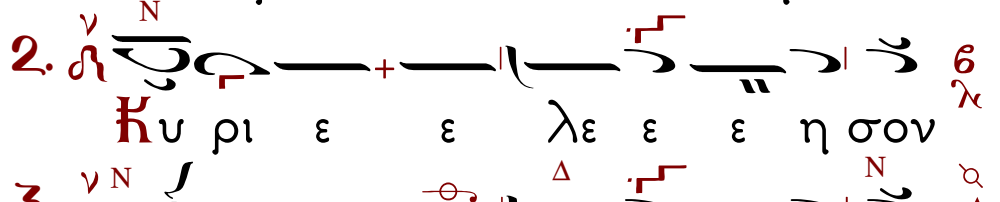
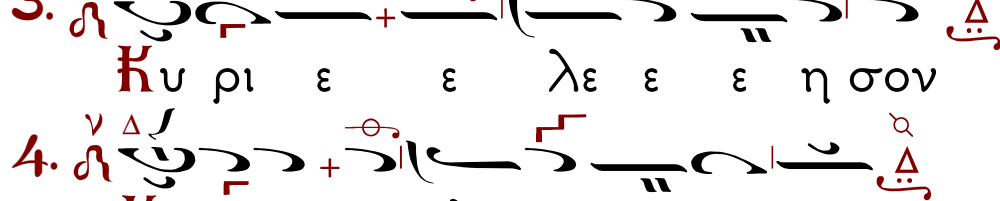
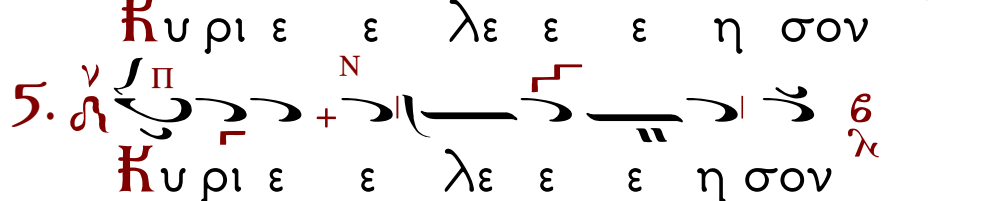
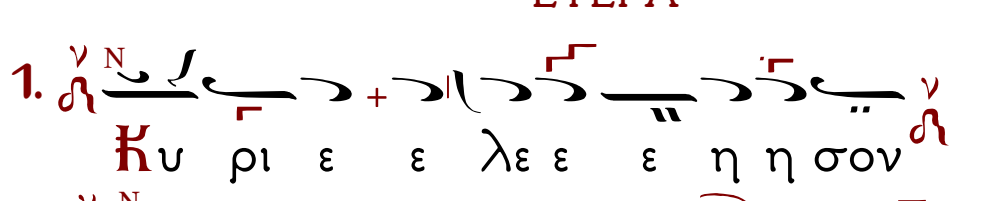
δω ρε αν αι του μεν σε ε λε η σον η μα

α ας

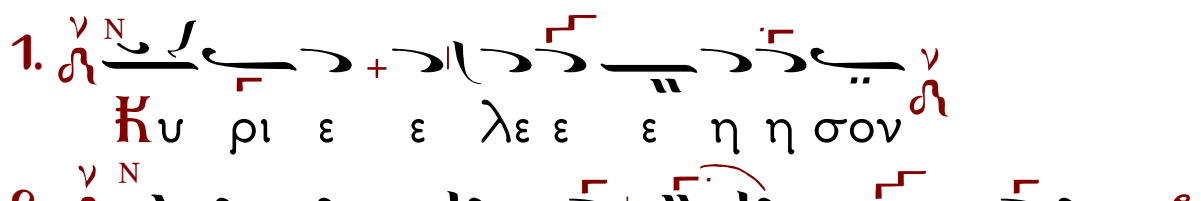
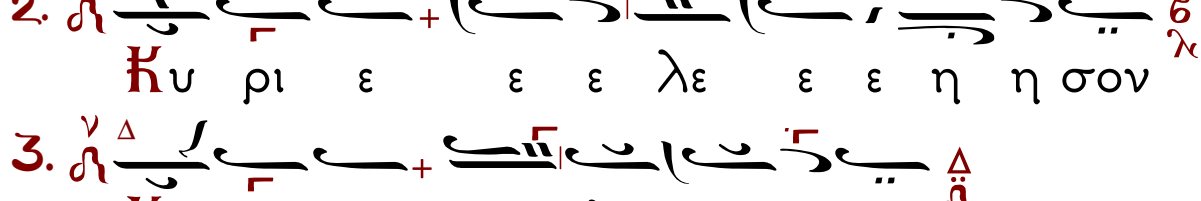
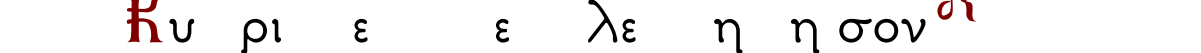
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλδ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

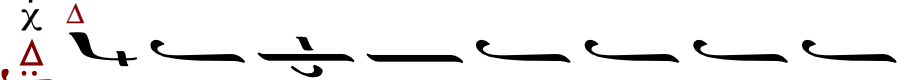
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^νΔ ^Δ   ^M   <

Ἀντίφωνο Α'

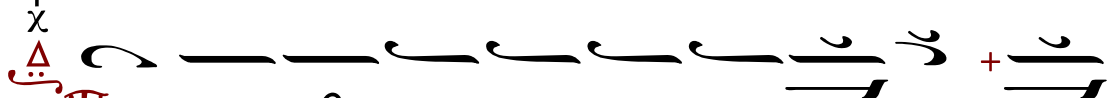
Ἦχος Δι

Α μη ην

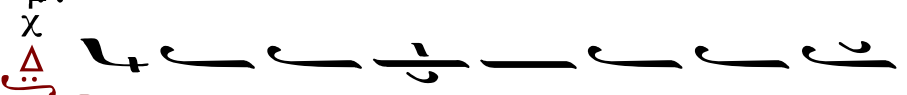
Σπχ. α'
Α γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψα λλειν τω ο

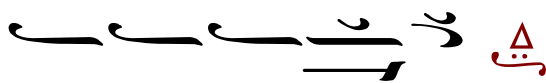

νο μα τι σου Υ ψιστε

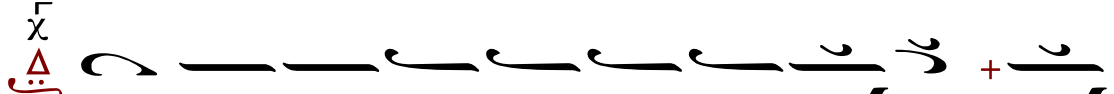

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β'
Τ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

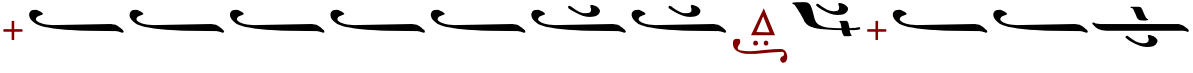
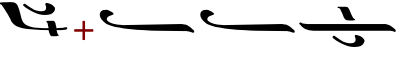

σου κα τα νυ κτα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. γ' ^χ 0 τι ευφρανas με Κυ ρι ε

+   +
εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ

γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

^χ   +
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' ^χ 0 τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι α

εν αυ τω

^χ   +
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

Ἄ μη-ην
Σπχ. α'
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ
σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε
νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και
πε ρι ε ζω σα το

Πρεσβείαις των αγιων σου σωσον η
μας Κυρι ε

Σπχ. β' Γ Δ

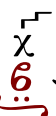
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θῆ σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτω σε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι αδος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

Σπχ. α'
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οἱς θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οἱς θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προσκυνησωμεν και προσπεσω
μεν Χριστω **Ε**ωσον η μαας Υι ε Θεου
ο εν Αγι οισ θαυμαστος ψαλλοντας
Σοι αλληλουι α

Ἀπολυτίκια Πέμπτης.

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἡ Γα

Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχηταις ψυχαις ἡμῶν

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ' Δι

Κα νο να πιστεως και ει κο ναπραο
τητος εγ κρατει ας Δι δασκαλον α νε
δει ξε σε τη ποιμνη σου η τωνπραγμα
των αληθει α δι α του το εκ τη σω
τη τα πεινωσει τα υ ψη λα τηπτω χει
αταπλουσι α Πατερ Ι ε ραρχα Νικο
λα ε πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω
θη ναι τας ψυ χας ημων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος α'

Κοντάκιον

Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε,
προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου
καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ
τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν,
ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἦχος Δ'

Τους α σφαιλεις και θε ο φθογγους Κη η
ρυ κας την κο ρυ φην των Μα θη των σου Κυ ρι
ε προ σε λαβου εις α πο ο λαι σιν των α
γα θων σου και α να παυ σιν τους πο νους
γα ρ ε κει νων και τον θα α να τον ε δε ζω
υ περ πα σαν ο λο καρ πω σιν ο μο νος
γι νω σκων τα ε γκαρ δι α α α

Καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου
ᾠχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἁθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΕΜΠΤΗ ΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **3:18-23**

Ἀδελφοί, μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν· γέγραπται γάρ· Ὁ δρασόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν, ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ΄) Ἦχος α΄

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
ἀγίων.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

π̣^χ π̣^Π π̣^N π̣^Π
 Α̣ Κυ ρι ε ε λε η σον Α̣

π̣ Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον Α̣

π̣ Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον Α̣

π̣ Α̣ Κοι Κυ ρι ε Α̣

π̣ Α̣ μη η η η ην χ̣η̣

χ̣η̣ Α̣ και τω πνευματι ι ι ι ι σγ Α̣

π̣ Α̣ Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε Α̣ Ἔτερον.

π̣ Α̣ Κοι Κυ ρι ε Α̣ ε ε ε ε ε Α̣

π̣ Α̣ α̣ α̣ α̣ Α̣

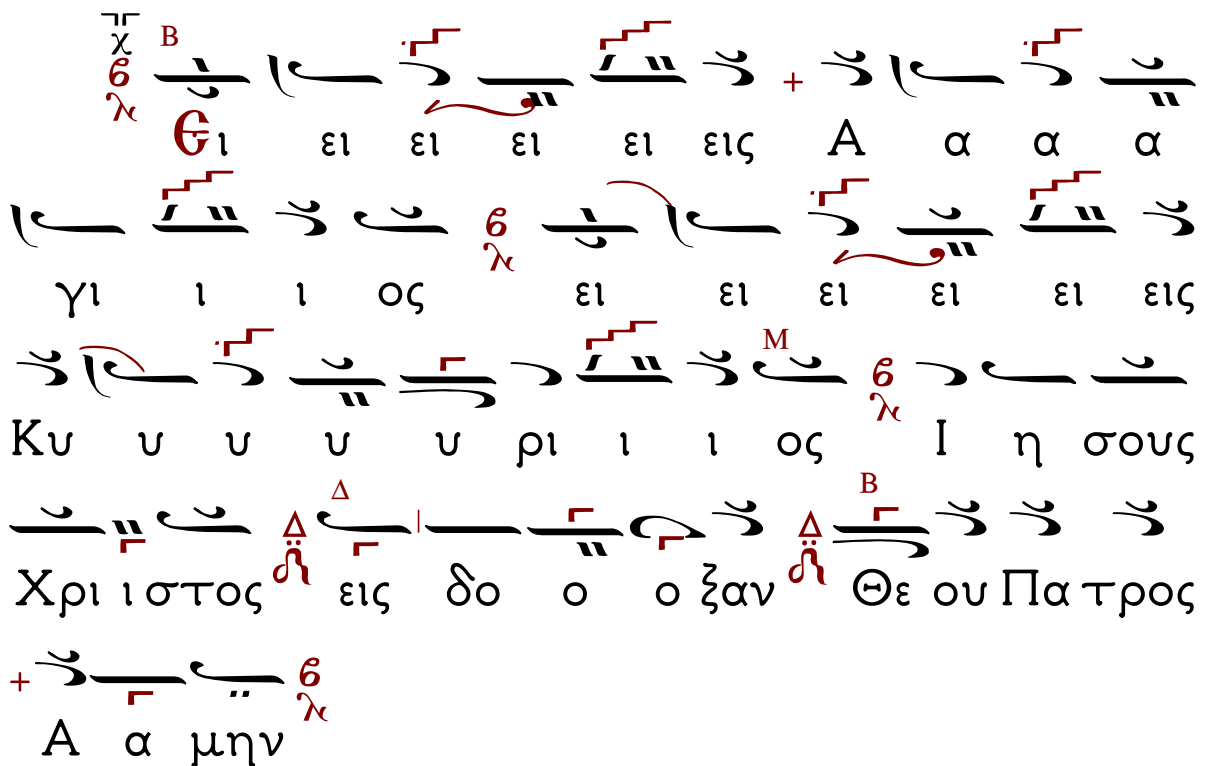
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Ἐ
ει
εις
Α
γι
ος
ει
ει
εις
Κυ
υ
ρι
ος
Ι
η
σου
ς
Χρι
στος
ει
ς
δο
ξαν
Θε
ου
Πα
τρο
ς
α
μην

Ἦχος Γ'τος

 B
 6
 λ
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α
 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος
 Α α μην

^ⲓϢϣⲟⲥ ⲗⲁⲛⲏ Πα^ⲡ ϣⲱ ϣⲱ ϣⲱ ϣⲱ ϣⲱ ϣⲱ ϣⲱ ϣⲱ ϣⲱ ϣⲱ
Α α α νες Α α α φες Συγ
χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνω ω ω σει και τα εν
α γνοι οι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τανουν και δι α ανοιοιαν τα
παν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φως̣ το̣ α̣ λη̣ θι̣ νον̣ το̣

φω̣ τι̣ ζον̣ και̣ α̣ γι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζο̣

ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θρω̣ ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣

νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ον̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣

σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θη̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣

μα̣ ας̣ το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣

που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψω̣

ω̣ με̣ ε̣ θα̣ φως̣ το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣

ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣

υ̣ νο̣ ον̣ τα̣ δι̣ α̣ βη̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^π ε εν το ο ο λω ω ων σου
πρε σβει ει αις της πα να χραν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων)

Ἦχος λ̣α̣ Νη

Εἰς πα α α ασα αν τη ην γη η η η η
η η η η ην ε ε ξη η η λ θ εν ο φ θ ο
ο ο ο ο γ γ ος α α αυ του και εις τα
πε ρα α α τα της οι οι οι κου ου με ε ε
νης τα ρη η μα α α τα α α αυ του
Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

Ν
υ̣ε̣ Ε̣ις πα α α α σα αν τη ην γη
Δ
η η η η η η η η ην ε̣ ζη η η
Ν Γ
η η η η η η η η η η η ε̣ ζη η
ηλ θε ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ με ε̣ ε̣ ε̣ εν ο φθ ο ο
Ν
ο ο ο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ος α
α α α α α α α α ο φθ ο ο ο ο
Ν
ο ο γ γο ο ο ο ος α α α α α α α α αυ
Δ Ν
τω ω ω ω ω ω ω ω ων και εις τα
Γ Δ
πε ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ρα α εις

τα πε ε ρα τα α α α α α α α τη ης
 οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης
 τα ρη η η η η η η η μα α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α
 α α α α α α α α α αυ τω ω ω α ω ω
 ω ων Αλ λη λου ου ι ι ι α α
 α α α α α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

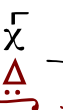

βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν

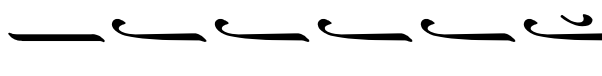

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι
Ἄ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι

ω ω νι ον

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἵη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^M

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω νο ο ος

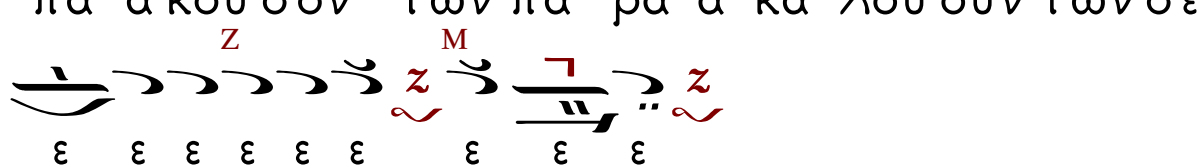
Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

09-07-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ Δ'

 πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε

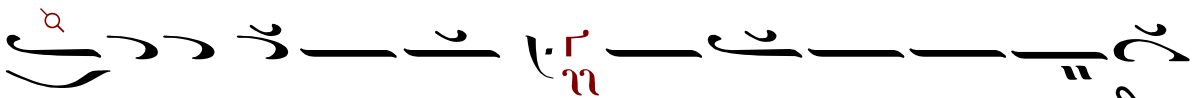
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ξω Ζω

Ὡε Μῆ η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

  ^{Z₃}

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μέ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.